

Eide Fjordbruk AS

5640 EIKELANDSOSEN

Deres ref

Vår ref

Dato

17/1293-8

9. oktober 2018

Eide Fjordbruk AS - klage på avslag på søknad om utviklingstillatelser

Innledning

Eide Fjordbruk AS 13. april 2016 om 6 utviklingstillatelser for å realisere konseptet "Framsyn".

Fiskeridirektoratet har i vedtak 24. februar 2017 avslått søknaden med den begrunnelse at det omsøkte konseptet ikke er produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i henhold til ordningen med utviklingstillatelser. Fiskeridirektoratet mener at prosjektet faller utenfor formålet med utviklingstillatelser. Det er ifølge direktoratet heller ikke godtgjort et biomassebehov i prosjektet.

Vedtaket ble påklaget ved brev av 17. mars 2017. Fiskeridirektoratet opprettholdt imidlertid avslaget og sendte saken over til departementet for klagebehandling i brev av 29. januar 2018. Det ble avholdt møte i departementet 5. juni 2018 hvor prosjektet ble presentert. Vi vil ellers vise til øvrige dokumenter innsendt i forbindelse med søknaden og klagen.

Rettslig grunnlag

Det rettslige grunnlaget for tildeling av tillatelser til utviklingsformål fremgår av laksetildelingsforskriften 22. desember 2004 nr. 1798. Ifølge formålsbestemmelsen i forskriftens § 22 skal akvakultur av matfisk til utvikling bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

Videre følger det særskilte vilkår for tildeling av tillatelse til utvikling i forskriftens § 23b. Det fremgår av første og annet ledd at:

"Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere."

Forskriften § 28b gir bestemmelser om avgrensning av biomasse for tillatelser til særlige formål. Utgangspunktet etter første ledd er at maksimal tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov, og at tillatt biomasse per tillatelse ikke skal overstige 780 tonn. Det følger av samme paragrafs sjette ledd at det ved avgrensning av tillatelse til utvikling, *"blant annet [skal] tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet"*.

I henhold til § 28b syvende ledd kan det, i motsetning til hva som gjelder ved tildeling av for eksempel forskningstillatelser, også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser til utvikling. Retningslinjene fastslår at dette likevel ikke innebærer at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet.

Det er fastsatt retningslinjer til forskriften, som gir nærmere beskrivelser av formålet med utviklingstillatelser og hva som skal vektlegges ved behandlingen av søknadene.

Søknaden

Det vises til søknaden og senere innsendte dokumenter. I det følgende gjengis kun hovedpunktene i søknaden.

Eide søker om seks tillatelser til utvikling av teknologi og autonome konsepter for dagens åpne produksjonsmetode i oppdrettsæringen. Sentralt i prosjektet er ifølge søknaden utvikling av en åpen dataplattform for oppdrettsnæringen som knytter sammen nye sensorer, bøyestrukturer og andre datakilder for å skaffe til veie informasjon som ikke brukes eller er tilgjengelig i dag. Basert på informasjonen fra det nye systemet, skal prosjektet utvikle en rekke tekniske løsninger på og ved lokaliteter knyttet til oppdrett av fisk.

I tillegg ønsker søker å bruke autonome farkoster for å samle inn informasjon over større områder og gi ny innsikt i interaksjonen mellom anlegg og miljøet rundt. Plattformen vil ifølge

søker gjøre det mulig å behandle og bruke de enorme datamengdene som genereres for å avverge kritiske situasjoner og få økt kontroll med næringens utfordringer. Med bedre kunnskap og kontroll med påvirkning fra oppdrett er det ifølge søker mulig å ta i bruk både mer eksponerte og mer skjermede lokaliteter basert på best mulig informasjonsgrunnlag, ikke antakelser.

Ifølge søker skal det utvikles teknologi som reduserer rømningsrisiko, luseutfordringer og miljøutfordringer, samt bidrar til mer effektiv bruk av arealer. Prosjektet omfatter utvikling av følgende teknologier:

- Autonomt luseskjørt med hev/senk mekanisme
- Styrbart og autonomt føringssystem som følger fisken
- Docking-stasjon for autonome farkoster og infrastruktur for autonome operasjoner
- Infrastruktur for sensorsystemer og ny teknologi integrert i merdkonstruksjon
- Bøyesystemer for ny sensorikk og monitorering av forhold i og rundt anlegg
- Fortøyningsovervåkning
- Autonom oppsamling og retur av slam, dødfisk og pellets
- Notlin med integrert system for overvåkning av posisjon, slitasje og brudd
- Autonom notheis
- Sensorfisk

Fiskeridirektoratets vurdering

Direktoratet viser til formålet med ordningen med utviklingstillatelser og at konseptet ifølge søknaden vil kunne benyttes på alle eksisterende konvensjonelle anlegg. Videre kan dataplattformen føre til at man kan benytte lokaliteter som ikke benyttes i dag, samt utvide produksjonen på andre. Slik sett kan konseptet bidra til å løse arealutfordringene næringen står overfor. Videre kan det også, dersom konseptet fungerer som forutsatt, utgjøre et bidrag for å hindre rømming og oppformering av lus ved at preventive tiltak kan settes i verk på et tidligere tidspunkt enn det som er vanlig i næringen i dag. Etter Fiskeridirektoratets vurdering utgjør imidlertid konseptet i liten grad forbedring av eksisterende anleggsteknologi.

Direktoratet har videre vurdert om konseptet er å anse som "teknologi" i henhold til kravet i forskriften. Fiskeridirektoratet skriver at:

"Begrepet *"teknologi"* er i utgangspunktet vidt. I følge retningslinjene er ordningen imidlertid avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/ installasjoner, og omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer. I punkt tre i retningslinjene er det vist til at prosjektet blant annet kan dreie seg om utvikling av oppdrettsanlegg lengre til havs og innerst i fjorder. Nærings- og fiskeridepartementet behandlet klage på vedtak om avslag på søknad fra Måsøval Fiskeoppdrett AS, 3. november 2016. I klagevedtaket uttalte departementet at en tolkning av ordlyd sett i sammenheng med retningslinjene tilsier at prosjektet må ha en nær tilknytning

til selve produksjonen av fisk for å falle innenfor ordningen. Det ble også vist til at forvaltningen har en betydelig skjønnsmargin når det skal avgjøres hvilke typer prosjekter som kan tenkes å falle innenfor ordningen. "

Direktoratet har videre vurdert om det er tilstrekkelig nær tilknytning mellom dataplattformen og produksjonen av fisk:

"Dataplattformen skal hente inn informasjon fra oppdrettsanlegget og områdene rundt. På denne måten er det en sammenheng mellom de to. På den andre siden vil ikke innhenting av data påvirke fisken i anlegget på annen måte enn at det setter oppdretter i stand til å iverksette preventive tiltak. Dette taler i avgjørende retning for at konseptet ikke omfattes av begrepet produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i denne sammenheng. Dette støttes videre av at konseptet utvikles for å kunne brukes sammen med kommersiell åpen merdteknologi."

Fiskeridirektoratet mener også at det gjelder et krav om konkret biomassebehov. Det vises til forskriftens § 28b sjette ledd hvor det står at: "(v)ed avgrensning av tillatelse til utvikling, skal det blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet." Dette sees i sammenheng med uttalelsene i retningslinjene knyttet til § 28b sjette og syvende ledd. Her fremgår det at ved fastsettelse av antall tillatelser skal det tas utgangspunkt i det konkrete behovet for biomasse som den enkelte søknad reiser, for å kunne utvikle den aktuelle teknologien og foreta en eventuell utprøving av det nye konseptet i kommersiell skala. I motsetning til hva som gjelder ved tildeling av forskningstillatelser kan det tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser. Dette innebærer likevel ikke at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet.

Når det gjelder biomassebehovet i denne konkrete saken uttaler direktoratet:

"Eide har søkt om seks utviklingstillatelser og ønsker ifølge søknaden å foreta utprøving av konseptet ved fire av selskapets eksisterende lokaliteter. Tillatelsene ønskes etter hvert klarert på nye lokaliteter i Lindås/ Fensfjorden og i Kvinnherad/ indre Hordaland. Som Fiskeridirektoratet har vist ovenfor vil ikke innhenting av data påvirke fisken i anlegget på annen måte enn at det setter oppdretter i stand til å iverksette preventive tiltak, og konseptet skal utvikles for å kunne brukes sammen med kommersiell åpen merdteknologi. Etter Fiskeridirektoratets vurdering taler dette for at prosjektet ikke har et behov for egen utviklingsbiomasse."

Direktoratet viser til rapport utarbeidet av PWC, *Finansiell posisjon og finansieringsplan*, datert 12. april 2016. Etter Fiskeridirektoratets vurdering går det her fram at hovedandelen av finansieringsbehovet for prosjektet er knyttet til kostnader for oppbygging av biomasse på utviklingslokalitetene, og dermed til selve driften av tillatelsene, på samme måte som for

driften av en alminnelig kommersiell tillatelse. Videre vil utvikling av programvare i hovedsak utløse behov for finansiering av lønnskostnader som også vurderes å være relativt begrenset. Det vil knytte seg kostnader til utvikling av prototyper med mer, men også her viser rapporten at finansieringsbehovet i stor grad vil være knyttet til oppbygging av biomasse på utviklingslokalitetene.

Fiskeridirektoratet finner etter dette at det ikke er godtgjort noe behov for egen utviklingsbiomasse for å kunne foreta utprøvinger i prosjektet.

Fiskeridirektoratet konkluderer med at det omsøkte konseptet ikke er produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i henhold til ordningen med utviklingstillatelser. Kravet om at prosjektet skal utvikle teknologi er dermed ikke oppfylt.

Prosjektet faller etter dette ikke innenfor formålet med utviklingstillatelser og oppfyller heller ikke tildelingsvilkårene for denne typen tillatelser.

Klagen

Eide Fjordbruk stiller spørsmål ved om saksbehandlingen har vært forsvarlig. Det vises blant annet til kommunikasjon med Fiskeridirektoratet knyttet til oppstart av behandlingen av søknaden og at direktoratet kun kan ha brukt 7 virkedager på å behandle søknaden. Eide varslet også 14. februar om at de ville sende ytterligere opplysninger, men saken ble likevel avslått i vedtak 24. februar før direktoratet hadde mottatt denne informasjonen. Eide Fjordbruk hevder at direktoratet ikke har vektlagt alle elementene i søknaden og det reises innsigelser både mot det faglige og det rettslige grunnlaget for avslaget.

Dataplattformen er en sentral og nødvendig forutsetning for å utvikle og drifte de øvrige teknologiene som fremkommer av kulepunktene over. Det skal skje en betydelig utvikling av teknologi knyttet til de enkelte punktene og prosjektet må vurderes som et samlet konsept. Det anføres at konseptet er å anse som "produksjonsteknologisk utstyr" og at det faller inn under formålet med ordningen, uansett hvordan forvaltningen forstår dette uttrykket. Det vises for øvrig til departementets vedtak vedrørende Blom Fiskeoppdrett AS som klager mener støtter deres argumenter.

Det anføres at direktoratets henvisning til Måsøval-saken er uriktig, i og med at direktoratet ikke har vurdert hele konseptet, men kun har tatt utgangspunkt i dataplattformen i vurderingen av om konseptet er å anse som produksjonsteknologisk utstyr. Dette er slik klager ser det en saksbehandlingsfeil.

Eide Fjordbruk hevder det ble levert tilstrekkelig med teknisk dokumentasjon. Dersom direktoratet mente det var behov for mer burde de gått i dialog med klager slik de har gjort med andre søkere, for eksempel NRS/Aker. Klager mener derfor de er utsatt for usaklig forskjellsbehandling.

Når det gjelder biomassebehovet er det søkt om utprøving på fire lokaliteter, men det er understreket at det som et minimum er behov for to anlegg. Videre er direktoratets vurdering feil i og med at det kun tas utgangspunkt i utviklingen av en dataplattform og ikke samtlige elementer i søknaden. Biomassebehovet må også vurderes opp mot de betydelige investeringene prosjektet krever og usikkerheten knyttet til det.

Klager viser til at Cermaq Norway AS er vurdert å falle innenfor ordningen. Etter klagers kjennskap består også dette konseptet i betydelig grad av datateknologi. Det understrekes at Eide Fjordbruk var først med å søke om tillatelser til et konsept hvor datateknologi er relevant og at søknaden dermed ikke kan avslås fordi Cermaq har fått tillatelser.

Klageinnstillingen

Fiskeridirektoratet konstaterer at konseptet «Framsyn» er et totalkonsept hvor en dataplattform står sentralt og er en forutsetning for at konseptet skal kunne realiseres. Dataplattformen er ytterligere og grundigere beskrevet i klagen enn i den opprinnelige søknaden. Dokumentasjonen sendt inn i forbindelse med denne sentrale bestanddelen er etter direktoratets syn likevel en programvare og i utgangspunktet et supplement til dagens drift med tradisjonelt utstyr. Det vises til at alt av utstyr er ytterligere beskrevet i søknaden, enten av klager selv eller gjennom en uttalelse fra respektive leverandør. De ulike teknologiene er slik direktoratet vurderer det av ulik modenhet hvor noen minner mer om konseptstudier, mens andre ligner mer detaljerte kravspesifikasjoner.

Direktoratet skriver at søknaden og dokumentasjon tilhørende klagen viser til et ambisiøst prosjekt. Kriteriene for å få tilsagn om utviklingstillatelser er imidlertid strenge, og det må kunne forventes at søker presenterer en grundig og gjennomført plan for videre utvikling. En rekke uttalelser fra prosjektets leverandører som er vedlagt søknaden, er ifølge direktoratet ikke tilstrekkelige for å underbygge konseptet som helhet. Fiskeridirektoratet finner at sammenstillingen ikke er tilstrekkelig bearbeidet til å kvalifisere for ordningen med utviklingstillatelser.

Fiskeridirektoratet stiller også spørsmål ved om den ettersendte informasjonen er så omfattende at den må anses som en ny søknad. Dokumentasjonen er imidlertid etter Fiskeridirektoratets vurdering i hovedsak mer beskrivelser av teknologien som skal utvikles. Med unntak av designbasis for notvasker er ikke konseptet bedre dokumentert teknisk sett enn ved innsendelse av søknaden. Fiskeridirektoratet vurderer at den ettersendte informasjonen kan legges til grunn som en del av søknaden i og med at det uansett ikke har hatt betydning for resultatet.

Direktoratet viser også til at det i retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelser er uttalt at ordningen med utviklingstillatelser "er en begrenset ordning som kun omfatter de store prosjektene som næringen selv ikke vil ta risikoen ved å realisere uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingskonsesjoner". Etter Fiskeridirektoratets vurdering innebærer dette at tillatelser til utvikling ikke skal gis til prosjekter som vil bli

gjennomført uavhengig av den risikoavlastningen som tildeling av utviklingstillatelser innebærer.

Fiskeridirektoratet opprettholder vurderingen av at konseptet ikke i betydelig grad innebærer forbedring av eksisterende anleggsteknologi. I tillegg til dette peker Fiskeridirektoratet på at det pågår flere prosjekter for utvikling av konsepter for bruk av big data innen akvakulturnæringen, og Fiskeridirektoratet forventer at dette er utvikling som vil skje innen næringen uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingstillatelser. Dette gjelder også videreutvikling av luseskjørt, notlokk og vaskeroboter som kan overvåke nottilstanden. Selv om klager setter sammen alle disse elementene i sitt konsept, finner Fiskeridirektoratet at tildeling av utviklingstillatelser ikke er nødvendig for å bidra til utvikling av teknologien.

Eide Fjordbruk har innsigelser mot at Fiskeridirektoratet avgjorde saken før de hadde sett animasjonen av prosjektet som var varslet at ville bli sendt til direktoratet. Fiskeridirektoratet viser til at de har sett animasjonen i forbindelse med behandling av klagen, men at det ikke ville hatt noen betydning for direktoratets vurdering av søknaden om de hadde sett denne før vedtaket om avslag.

Fiskeridirektoratet har gått gjennom klagers anførsler vedrørende biomassebehovet og økonomien i prosjektet og finner ikke grunnlag for å endre vurderingene foretatt i vedtaket om avslag. Det vises til at anførselene uansett ikke vil ha betydning for resultatet ettersom søknaden ikke omfattes av formålet med ordningen.

Klager mener at det bør vektlegges at konseptet kan bidra til å forbedre også andre konsepter. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er dette ikke et hensyn som kan vektlegges ved vurderingen av om søknaden oppfyller vilkårene for tildeling av utviklingstillatelser.

Fiskeridirektoratet legger endelig til grunn at klager har fått opplyse søknaden ved ettersendelse av informasjon, og at denne informasjonen har blitt vurdert. Det foreligger derfor ikke saksbehandlingsfeil vedrørende Fiskeridirektoratets endring av praksis når det gjelder ettersendelse av informasjon i forbindelse med søknaden.

Fiskeridirektoratet viser i klageinnstillingen til at de ved behandlingen har gått grundig gjennom søknaden og gjengitt konseptets sentrale bestanddeler i vedtaket om avslag. Fiskeridirektoratet hadde ved behandlingen av søknaden god innsikt i konseptet og kan ikke finne at saksbehandlingen har vært uforsvarlig ettersom saken etter deres vurdering var tilstrekkelig opplyst til at vedtak kunne fattes, jf. forvaltningsloven § 33 første ledd jf. § 17 første ledd.

Når det gjelder møter med andre søkere har Fiskeridirektoratet invitert til møter i de tilfellene det har vært nødvendig for behandling av søknaden. Fiskeridirektoratet har ikke avholdt møter med søkere hvor Fiskeridirektoratet har tilstrekkelig informasjon til å behandle søknaden. Dette gjaldt også søknaden fra Eide Fjordbruk. Fiskeridirektoratet legger dermed til grunn at det ikke foreligger usaklig forskjellsbehandling.

Departementets vurdering

Avgjørelsen av om det skal innvilges utviklingstillatelser bygger på en skjønnsmessig, faglig vurdering. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt tillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige investeringer og innovasjon. Det stilles strenge krav for å få tildelt tillatelse og listen for å få slik tillatelse ligger høyt.

Laksetildelingsforskriften § 22 annet ledd slår fast at formålet med utviklingstillatelser er "...å bidra til å utvikle teknologi som kommer næringen til gode." I henhold til forskriften § 23b kan det tildeles tillatelser til akvakultur av matfisk til prosjekter: "som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon."

Eide Fjordbruk søkte den 14. april 2016 om seks utviklingstillatelser til utvikling av teknologi og autonome konsepter for dagens åpne produksjonsmetode i oppdrettsæringen.

Departementet legger til grunn at utvikling av en åpen dataplattform for oppdrettsnæringen som knytter sammen nye sensorer, bøyestrukturer og andre datakilder for å kartlegge en rekke parametere både i og utenfor oppdrettsmerden, utgjør kjernen i det omsøkte konseptet til Eide Fjordbruk. Informasjonen som skaffes til veie fra denne overvåkingen skal igangsette autonome operasjoner som senkning/heving av luseskjørt og nottak, notvask og optimal posisjonering av fôringssystem.

Vi registrerer at konseptet ikke innebærer utvikling av en ny type produksjonsenhet/merd, men omhandler en rekke utstyr for overvåking av ulike parametere, en dataplattform som analyserer og bearbeider den innsamlede informasjonen og utstyr som agerer på overvåkingen ved å iverksette konkrete tiltak mot en oppstått trussel, f. eks. lakselus.

Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelse. I følge laksetildelingsforskriften § 23b første ledd må prosjektet omfatte utvikling av teknologi og som innebærer *betydelig innovasjon* og *betydelige investeringer*. Departementet har presisert dette i retningslinjene hvor det fremgår at formålet med utviklingstillatelser blant annet er å legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis utviklingstillatelse til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger.

Begrepet teknologi er i utgangspunktet vidt. Ifølge retningslinjene er ordningen imidlertid avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner, og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med

mer. I flere klagesaker som departementet har avgjort er det pekt på at det som skal utvikles må ha en nær tilknytning til selve produksjonen av fisk (f. eks. vedtak ang. Måsøval Fiskeoppdrett 3. november 2016) for å falle inn under ordningen.

Konseptet til Eide Fjordbruk inneholder flere elementer; 1) ulike sensorer som samler inn informasjon både i merden og utenfor merden, 2) en dataplattform som samler og bearbeider denne informasjonen og 3) konkrete utstyr/tiltak som kan iverksettes for å motvirke en potensielt negativ hendelse. Departementet er enig i Fiskeridirektoratets vurdering når det gjelder at innhenting av data ikke vil påvirke fisken i anlegget på annen måte enn at det setter oppdretter i stand til å iverksette preventive tiltak. Departementet vurderer av den grunn at den skisserte overvåkning ved hjelp av ulike sensorer samt dataplattformen ikke kan anses som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i henhold til ordningen med utviklingstillatelser.

Når det gjelder luseskjørt, nedsenkbart nottak, fôringssystem og notvasker er dette kjent og velbrukt utstyr i dagens oppdrettsnæring. Det at utstyret gjøres autonomt og tilføres enkelte andre nye funksjoner anser departementet som en naturlig videreføring av kjent teknologi og ikke som betydelig innovasjon. Vi viser her til laksetildelingsforskriften § 23b annet ledd som sier at: *"Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere"*.

Avslutningsvis ønsker vi også å peke på at hva gjelder utvikling og bruk av strømmodeller og lusespredningsmodeller, så er det utført betydelige arbeider av blant annet Havforskningsinstituttet, Veterinærinstituttet med flere. Det er slike modeller som ligger til grunn for myndighetenes inndeling av kysten i 13 produksjonsområder og påfølgende vurdering av miljøstatus i områdene hvert annet år. Dette er eksisterende verktøy som benyttes i dag og som også kan gi "lusevarsel" slik som beskrevet i søknaden.

Departementet finner etter dette at det omsøkte konseptet ikke er å anse som produksjonsteknologisk utstyr og dermed ikke oppfyller forskriftens krav til utvikling av "teknologi" Departementet finner også at konseptet er en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere og således ikke oppfyller kravet om betydelig innovasjon. I og med at departementet konkluderer med at disse vilkårene ikke er oppfylt, kan det ikke tildeles utviklingstillatelser. Departementet tar derfor ikke stilling til om øvrige krav for å få tildelt utviklingstillatelser er oppfylt.

Departementet slutter seg ellers til Fiskeridirektoratets vurderinger når det gjelder Eide Fjordbruks anførsler om saksbehandlingsfeil, herunder uforsvarlig saksbehandling, usaklig forskjellsbehandling og uforsvarlig praksisendring. Departementet kan ikke se at det foreligger saksbehandlingsfeil knyttet til behandlingen av saken.

Vedtak

Eide Fjordbruk AS sin klage avslås.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28.

I medhold av laksetildelingsforskriften § 28c settes det som vilkår at mulig søksmål om dette forvaltningsvedtaket er gyldig eller krav om erstatning som følge av vedtaket, skal tas ut innen seks måneder fra mottakelsen av dette brev. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven § 16-12 til § 16-14.

Med hilsen

Vidar Landmark
ekspedisjonssjef

Martin Hageselle Bryde
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi: Fiskeridirektoratet